

Jan Kutrzebski, Julian Leszczyński, Marian Rogozik, Mieczysław Cincio, Jerzy Zaniemojski

---

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 17/4(184), 103-110

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ale i nadzwyczajną dbałość, jaką przykłada się w Polsce do konserwacji zabytków kultury i sztuki.

Goście obejrżeli najcenniejsze zabytki architektoniczne Krakowa, w tym również Collegium Maius, którego najwspanialsze eksponaty ze zbiorów Muzeum Uniwersytetu Jagiellońskiego będą mogli obejrzeć u siebie w Paryżu, gdyż tam są one aktualnie wystawione w związku z 500-leciem urodzin Mikołaja Kopernika.

Po powrocie do Warszawy kole-dzy francuscy zwiedzili Warszawę, przy czym szczególny ich podziw wzbudziło odbudowane Stare Miasto oraz postępująca odbudowa zniszczonego doszczętnie przez okupantów Zamku Królewskiego.

W poniedziałek 26 lutego delegacja francuska odleciała z War-

szawy. Wyjeżdżając, goście nasi podkreślali znaczenie wizyty i zeknięcia się z przedstawicielami polskiej adwokatury oraz wartość bezpośrednich informacji o samorządzenie adwokackim i o zawodzie adwokata w Polsce, gdyż brak tych informacji jest nadal na Zachodzie odczuwalny, a także stwierdzili, że przeprowadzone seminarium było z pożytkiem dla problematyki mającej związek z praktyką adwokacką.

Delegacja francuska podkreślała stale w czasie swego pobytu w Polsce gościnność, z jaką spotkała się ze strony kolegów polskich, i wyraziła wdzięczność za umożliwienie jej przyjazdu do Polski i zapoznanie się z jej życiem współczesnym, tradycją i kulturą.

Adw. Zbigniew Czerski

4.

Z życia izb adwokackich

Izba krakowska

1. Jeszcze o Klubie Adwokata. W styczniowym numerze „Palestry” adw. J. Korpała poinformował środowisko adwokackie o powstaniu i o głównych kierunkach działalności Klubu. W uzupełnieniu notatki warto dodać, że Klubowi przybyły: fortepian, radio i mini-gastronomia, a wydzielnie przez Radę Adwokacką odrębnego funduszu, opartego na preliminarzu Klubu, aktywizuje Radę Klubu.

Klub spełnia już funkcję reprezentacyjną i organizacyjną. W kwestii jego roli integracyjnej ścierają się różne koncepcje, wolno jednak mieć nadzieję,

że również w tej mierze dojdzie rychło do uzgodnienia poglądów.

Na razie — jako kronikarz — z satysfakcją notuję wyjątkowo udane coctail-party dzieci adwokatów (licealistów i studentów), które odbyło się w dn. 10.II.1973 r. właśnie w lokalu Klubu. Trzydzieści osób tańczyło do upadłego przy gramofonie, a organizatorzy zadbali o rozliczne konkursy z nagrodami książkowymi i o zabawy grupowe. Jeżeli Rada Klubu zechce uwzględnić „wolę ludu”, to szybko powinna powtórzyć tę znakomitą imprezę. Z tzw. kół zbliżonych dowiadujemy się, że w planie przewidziana jest zabawa dzieci adwokackich ze szkół podstawowych.

2. Doroczne bale palestry mają w Krakowie tak ustaloną renomę, że największą trudnością pokonywaną ze zmiennym szczęściem przez organizatorów jest taktowne ograniczanie liczby uczestników, albowiem sale hotelu „Cracovia” dosłownie pękają w spojeniach.

Ostatni bal rozpoczął się dn. 17.II. 1973 r. o godz. 21.00, a zakończył pierwszym śniadaniem w dniu następnym. Jeśli się nie mylę, to — poza jedyną sukienką mini-mini — obowiązującymi w tym sezonie okazały się u pań długie kreacje, do których smoking zbyt rzadko stanowił właściwe *pendant*. Jedną z orkiestr tanecznych była znakomita, acz — jak zwykle — za głośna. Bawiono się całymi rodzinami i zespołami, a liczna obecność sędziów i prokuratorów poci obojga doprowadziła wielkiej popularności balu w całym prawniczym środowisku. Z wniosków *pro futuro*: dalsze ograniczenie liczby uczestników dla rozładowania parkietów tanecznych wydaje się przykrą koniecznością.

3. W pokojach adwokackich „pałacu sprawiedliwości” odbywa się aktualnie (styczeń—marzec 1973 r.) wystawa malarstwa Krystyny Hryńkowskiej, dowcipnie skomentowana przez Stefana Pappa w ulotce pt. „Galeria pod Zielonym Żabotem”. Kolejny wernisaż zawdzięczamy — jak zwykle — Komisji Działalności Kulturalnej i Oświatowej Rady Adwokackiej pod przewodnictwem adw. M. Anczyka.

Malarstwo K. Hryńkowskiej cechuje duża rozpiętość stylu (m. in. silne wpływy impresjonizmu) przy równoczesnym ograniczeniu tematyki do portretu, krajobrazu i kwiatów. Znaczna część obrazów nosi już w pełni uzasadnione nalepki „sprzedany” i należy życzyć artystce takiego sukcesu, jaki osiągnął kol. J. Wierciński, plastyk

amator, którego wszystkie obrazy zakupili adwokaci jeszcze „na pniu”.

Na wprost drzwi wejściowych wisi kapitalny portret Piotra Skrzyneckiego z „Piwnicy pod Baranami” ze świetnie uchwyconym uśmiechem mądrego i smutnego satyra.

4. W dniu 24.II.1973 r. po południu przybyli do Krakowa z warszawskiego sympozjum na temat wypadków drogowych w świetle polskiego i francuskiego prawa cywilnego i karnego *batonnier* Paryskiej Izby Adwokackiej (odpowiednik naszego dziekana) mec. Lasserre z małżonką i z trzema przedstawicielami młodej adwokatury paryskiej, zwycięzcami zawodowego konkursu adwokackiego. Francuskim gościom towarzyszyli: uczestnik sympozjum wicedziekan Rady Krakowskiej prof. dr K. Buchała oraz adw. M. Anczyk. Wskutek strajku pracowników lotnisk francuskich przylot opóźnił się o szereg godzin, co wpłynęło na zmianę programu pobytu w Krakowie.

Na lotnisku w Balicach delegację francuską witali dziekan S. Warcholik, sekretarz Rady J. Żurowski oraz członkini Rady Hanna Zbierzchowska. Po krótkiej prezentacji członków Rady w Klubie goście udali się do Filharmonii na koncert kopernikowski (dawano suity tańców staropolskich Jana z Lublina, Koncert skrzypcowy D-dur L. van Beethovena w wykonaniu Konstantego Kulki oraz „Cosmos” Kisielewskiego).

Następnego dnia koledzy z Paryża zwiedzili w towarzystwie gospodarzy Wawel (zwłaszcza wystawę namiotów tureckich zdobytych pod Wiedniem) i szereg zabytków Krakowa. Niestety, zabrakło czasu na wizytę w Zakopanem i wielickich salinach.

Następna kronika z Krakowa będzie miała mniej dworski charakter.

adw. Jan Kutrzebski

I z b a ł ó d z k a

W dniu 10.II.1973 r. w lokalu Rady Adwokackiej w Łodzi odbyło się zebranie POP przy Radzie Adwokackiej z udziałem dziekana Z. Albrechta oraz przedstawicieli aktywu adwokatury łódzkiej.

Sekretarz POP adw. Jan Kielan wskazał jako cel zebrania dyskusję na temat materiałów do ogólnopolskiego zebrania aktywu adwokackiego. W związku z tym I Sekretarz POP adw. Andrzej Sindlewski wygłosił obszerny referat, zapoznając zebranych z wynikiem spotkania przedstawicieli adwokatury krajowej z Ministrem Sprawiedliwości, Generalnym Prokuratorem PRL, Sekretarzem KC PZPR Stanisławem Kanią oraz Prezesem NRA Zdzisławem Czeszejką.

Spotkania te odbyły się w grudniu 1972 r. w Warszawie. Celem spotkań było wszechstronne omówienie problemów nurtujących adwokatów w ramach odnowy zawodu, likwidacja niedociągnięć i bolączek oraz pogłębienie integracji wszystkich zawodów prawniczych w Polsce. W toku rozmów poruszono tak ważne problemy, jak udział adwokatów w postępowaniu karnym przygotowawczym, problem wzrostu przestępczości w Polsce, badanie przyczyn tego zjawiska, konieczność powołania w tym celu Instytutu Badań Przemoczości przy PAN, problematyka nowelizacji ustawodawstwa karnego, problem kontroli sądowej aktów administracyjnych, zagadnienia polityki karnej oraz wykonawstwa kar, podnoszenia kultury rozpraw sądowych, problem rozwarstwienia przestępczości, konieczność pogłębienia twórczej krytyki istniejących niedociągnięć pracy organów wymiaru sprawiedliwości, odformalizowanie i odbiurokratyzowanie adwokatury, maksymalne włączenie adwokatury w nurt życia społecznego i politycznego, poprawa materialna bytu adwokatów śla-

biej zarabiających, podnoszenie poziomu szkolenia aplikantów adwokackich, potrzeba nawiązywania kontaktów adwokatury polskiej z zagranicą, problem współodpowiedzialności adwokatury za poziom wymiaru sprawiedliwości w Polsce, problem walki adwokatury o wysoki poziom kultury narodowej. Adwokat A. Sindlewski poinformował zebranych o tym, że powyższe problemy były dyskutowane z wymienionymi rozmówcami w atmosferze pełnego zrozumienia potrzeb adwokatury, w atmosferze życzliwości i wzajemnego zrozumienia.

Przechodząc do omówienia wyników dyskusji przeprowadzonych na zebraniach POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi, adw. Sindlewski stwierdził, że dyskusje te dotyczyły głównie problematyki ulepszenia pracy zespołów adwokackich i zwiększenia autonomii adwokatury. Stwierdził też, że istnieją realne możliwości ulżenia pracy adwokatów w zespołach przez odformalizowanie jej i uproszczenie, organizację własnej pomocy lekarskiej, umożliwienie adwokatom i ich rodzinom korzystania z czasów pracowniczych i sanatoriów dzięki właściwemu wykorzystaniu funduszy socjalnych. Organy POP pragną ukazać społeczeństwu adwokatów prawdziwą, chcą spopularyzować jej cele i zadania oraz przedstawić pracę adwokatów we właściwym świetle we wszystkich dziedzinach życia zawodowego i pozazawodowego, a w szczególności kulturalnego.

Uczestnicy zebrania podjęli szeroką dyskusję i poruszyli szereg problemów nurtujących łódzkie środowisko adwokackie. W dyskusji udział wzięli: dziekan Rady Adwokackiej w Łodzi Zygmunt Albrecht oraz adwokaci: Henryk Trombski, Witold Pajor, Mieczysław Korczak, Aleksander Chądzyński, Lech Gąsecki, Zygmunt Nerlewski, Kazimierz Chojnacki, Antoni Rukowicz, Irena Do-

giel-Pionkowska oraz dr Juliusz Leszczyński. Problemy dyskutowane dotyczyły w szczególności dalszego podnoszenia poziomu zawodowego i etycznego adwokatów, konieczności zebrania materiałów naukowych dotyczących historii adwokatury w Polsce, uregulowania problemu adwokatów-radców prawnych, poprawienia nie zawsze właściwego stosunku niektórych sędziów i prokuratorów do adwokatów, problematyki nowelizacji k.p.k. pod kątem pełnego umożliwienia udziału adwokatów we wszystkich czynnościach procesowych, odpłatności za obrony z urzędu, podniesienia poziomu sprawozdań prasowych z procesów, zagadnienie szkoleń zawodowych, informacji prasowych o adwokaturze łódzkiej, opracowania almanachu zawierającego materiały dotyczące adwokatury itp. Zabierając głos w dyskusji, adwokat Stanisław Pabian stwierdził m.in., że adwokatura jest wrośnięta w życie społeczne i polityczne kraju. Niemal

wszyscy adwokaci pracują aktywnie w pionie społecznym lub politycznym, a ich stopień zaangażowania w tej pracy jest nie mniejszy aniżeli innych zawodów. Dobre przygotowanie się do sprawy będzie sprzyjać wzrostowi roli adwokata i podniesieniu jego autorytetu.

Zamykając dyskusję adw. Sindlewski stwierdził, iż wyniki dyskusji upewniły go w przekonaniu, że POP nie różni się w ocenie zadań z przedstawicielami adwokatury i że jej cele są jednakowe z celami adwokatury łódzkiej. Z pełną satysfakcją należy stwierdzić poparcie ogółu adwokatów dla postulatów wysuwanych przez POP przy Radzie Adwokackiej w Łodzi. Mówca zapewnił zebranych, że organizacja partyjna będzie dążyła do realizacji zgłoszonych postulatów z wielką energią, wie bowiem, że ma pełne poparcie członków adwokatury łódzkiej.

adw. Julian Leszczyński

Izba opolska

W 1970 r. Rada Adwokacka w Opolu nawiązała kontakty z Kolegium Adwokatów w Poczdamie. W ciągu ostatnich trzech lat kontakty te zacieśniły się i przerodziły w bliskie, koleżeńskie i przyjacielskie stosunki. W tym czasie w drodze wzajemnych wizyt adwokatury Izby opolskiej i Izby poczdamskiej obydwa środowiska miały możliwość zapoznać się z organizacją wymiaru sprawiedliwości, organizacją adwokatury oraz warunkami pracy adwokatów w krajach obydwu stron.

Podkreślić należy, że Opole i Poczdam, jako zaprzyjaźnione miasta, od wielu już lat utrzymują bardzo bliskie kontakty ze sobą oraz rozwijają szeroką współpracę w wielu dziedzinach życia społeczno-politycznego, kulturalnego i gospodarczego, co z kolei stało się inspiracją dla Rady Adwokackiej w Opolu do nawiązania kontaktów z Kolegium Adwokatów w Poczdamie.

Uznając potrzebę zorganizowania tej rozwijającej się współpracy w pewne uzgodnione przez obydwie strony formy, Rada Adwokacka w Opolu, opierając się na uchwale z dnia 12.XII.1972 r., wystąpiła z inicjatywą podpisania stosownego porozumienia. Propozycja ta została z zadowoleniem przyjęta przez Kolegium Adwokatów w Poczdamie.

W związku z powyższym w dniach 9—11.II.1973 r. delegacja Kolegium Adwokatów w Poczdamie przybyła do Opola w celu podpisania omawianego porozumienia, regulującego wzajemne stosunki obydwu Izb. W skład delegacji weszli:

Przewodniczący — adw. Joachim
Kolegium Ziegner

Jego zastępca — adw. Rudolf
Barnick

Przewodniczącą
Komisji — adw. Rudolf
Rewizyjnej Klügel
Sekretarz
organizacji
partyjnej — adw. Werner
przy Kolegium Maass

Przewodniczył delegacji adw. Joachim Ziegner.

W pierwszym dniu pobytu w Opolu delegacja została przyjęta w Radzie Adwokackiej, a następnie złożyła kurtuazyjną wizytę Przewodniczącemu Miejskiej Rady Narodowej w Opolu Franciszkowi Florkiewiczowi.

W dniu 10.II.1973 r. członkowie delegacji złożyli najpierw wizytę Prezesowi Towarzystwa Przyjaciół Opola Karolowi Musiołowi, a następnie o godzinie 12 w sali konferencyjnej Ratusza, w obecności Przewodniczącego MRN Franciszka Florkiewicza, nastąpiło uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy pomiędzy Kolegium Adwokatów w Poczdamie a Radą Adwokacką w Opolu. W uroczystości tej wzięli także udział: Kierownik Wydziału Administracyjnego KW PZPR w Opolu Józef Flak, Prezes Sądu Woje-

wódzkiego w Opolu Jerzy Kosiński, wiceprokurator Prokuratury Wojewódzkiej Jerzy Kowalczyk, Prezes Towarzystwa Przyjaciół Opola Karol Musioł, członkowie Rady Adwokackiej i Egzekutywy POP oraz przedstawiciele adwokatury opolskiej.

Bezpośrednio po podpisaniu porozumienia Kol. J. Ziegner wręczył honorową odznakę organów prawnictwa NRD (*Ehren nadel der Organe der Rechtspflege*) kierownikowi Wydziału Administracyjnego KW PZPR tow. J. Flakowi oraz adwokatowi Kazimierzowi Kaeppelemu i Leonardowi Olejnikowi. Odznaka ta, na wniosek Kolegium Adwokatów w Poczdamie, przyznana została przez Ministra Sprawiedliwości i zastępcę Prezesa Rady Ministrów NRD. Wypada przy tym zaznaczyć, że odznaka ta została przyznana po raz pierwszy osobom nie będącym obywatelami NRD.

Z kolei Przewodniczącą MRN w Opolu Franciszkę Florkiewicz udekorował adw. Kazimierza Kaeppelega odznaką „Za Zasługi dla Miasta Opola”.

adw. Marian Rogozik

Izba rzeszowska

1. Okresowa narada kierowników zespołów adwokackich. W dniu 20 stycznia 1973 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyła się druga zaplanowana na rok 1972 okresowa narada kierowników zespołów, której przewodniczył dziekan Rady adw. Stanisław Rogoż.

W naradzie wzięli udział wszyscy kierownicy zespołów oraz wizytatorzy i opiekunowie zespołów, a ponadto członkowie Rady.

Narada odbywała się w okresie nowych wyborów do organów adwokatury i poświęcona była zadaniom adwokatury rzeszowskiej w przyszłej kadencji nowej Rady.

W czasie dyskusji wypowiadali się kolejno wszyscy kierownicy zespołów, poruszając szereg zagadnień dotyczących nie tylko problemów adwokatury, ale również zagadnień sądownictwa, prokuratury oraz administracji państwowej.

Dziekan Rady, otwierając naradę, zakomunikował zebrany o pracach Naczelnej Rady Adwokackiej, omówił program wyborczy i zmiany w regulaminie wyborczym, omówił też sprawę zgłaszania kandydatów do organów samorządowych. Ponadto przedstawił projekt ustawy o ustroju adwokatury i o zespołach, a nadto zaapelował do zebranych, by podczas narady wysunęli wszystkie problemy nurtujące poszcz-

gólne zespoły, tak by z kolei Rada miała pełny obraz sytuacji w poszczególnych zespołach.

Wicedziekan Rady adw. Pikor przypomniał zebranym treść dezyderatów, które zostały ujęte w jedenastu punktach na poprzednim zebraniu, podkreślając, że w ciągu niespełna pół roku zasadnicza część tych problemów została już przez Radę rozwiązana, w szczególności kwestie bytowe adwokatury i sytuacja lokalowa poszczególnych zespołów.

Na zakończenie narady poruszono niektóre problemy związane z rozpoczynającą się akcją wyborczą do organów adwokatury, przy czym zebrani jednomyślnie wyrazili uznanie dla pracy i szczególnie wzmożonej działalności Rady w obecnej jej kadencji.

Narada kierowników zespołów wykazała pełną dyscyplinę organizacyjną i zawodową zespołów Izby.

W końcu powołana przez zebranie kierowników zespołów Specjalna Komisja Wnioskowa złożyła na ręce przewodniczącego zebrania wnioski i dezyderaty, dotyczące aktualnych zagadnień adwokatury, do przedstawienia ich Radzie. Dezyderaty te zamykają się w 3 punktach:

- 1) ustalić wysokość stałego udziału w dochodach zespołu w wysokości 2.000 zł, z tym uzupełnieniem, że wysokość tego udziału w okresie choroby, służby wojskowej i urlopu macierzyńskiego, jak również w okresie pierwszego roku wykonywania zawodu adwokackiego ma wynosić 3.000 zł;
- 2) ujednoczyć sprawę wyznaczania „urzędówek” w ten sposób, że wyznaczanie adwokatów z urzędu w sprawach cywilnych i karnych pierwszoinstancyjnych zawisłych przed sądami powiatowymi oraz w sprawach zawisłych przed Sądem Wojewódzkim w wydziałach cywilnych należeć będzie do kierowników

zespołów adwokackich, natomiast wyznaczanie adwokatów do prowadzenia spraw z urzędu przed Sądem Wojewódzkim w Wydziale IV Karnym jako instancją pierwszą należeć będzie nadal do przewodniczącego Wydziału IV Karnego Sądu Wojewódzkiego;

- 3) zaproponować Radzie Adwokackiej wystąpienie do Naczelnej Rady Adwokackiej o wyjaśnienie, czy zespoły adwokackie w świetle ostatniej ustawy o podatku obrotowym obowiązane są do opłacania podatku obrotowego, czy też są one zwolnione od płacenia tego podatku.

*

Rada Adwokacka w Rzeszowie na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 1973 r. — nawiązując do wniosku Komisji Wnioskowej powołanej na zebraniu kierowników zespołów adwokackich w dniu 20 stycznia 1973 r. w sprawie ustalenia wysokości stałego udziału w podziale dochodów członków zespołów — na podstawie § 34 ust. 1 rozp. Min. Spraw. z dnia 28 grudnia 1963 r. w sprawie zespołów adwokackich, w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 1973 r. nowego regulaminu w sprawie rozliczania i rachunkowości w zespołach adwokackich oraz uchwały Prezydium NRA z 15.X.1972 r. dotyczącej arkusza rozliczeniowego, postanowiła: ustalić udział członków zespołu w podziale dochodu dla zespołów adwokackich Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Rzeszowie na kwotę 2.000 zł miesięcznie, z tym uzupełnieniem, że adwokat w pierwszym roku praktyki adwokackiej po złożeniu egzaminu adwokackiego oraz na wypadek choroby, powołania na ćwiczenia wojskowe i urlopu macierzyńskiego, jeżeli ta choroba, ćwiczenia wojskowe i urlop macierzyński trwają co najmniej 2 tygodnie, otrzymuje stały udział w wysokości 3.000 zł miesięcznie.

2. Narada wizytatorów - członków Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów przy Radzie Adwokackiej. W dniu 3 lutego 1973 r. w sali posiedzeń Rady Adwokackiej w Rzeszowie odbyła się narada wizytatorów naszej Izby. Przedmiotem narady było omówienie wyników wizytacji i kontroli finansowo-księgowych przeprowadzonych w roku 1972 oraz ustalenie zakresu, stylu i planu pracy wizytacyjnej tudzież szczegółowych kontroli finansowo-księgowych na rok 1973.

Naradzie przewodniczył przewodniczący Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów wicedziekan Rady adw. Michał Pikor.

Udział w naradzie wzięli wszyscy wizytatorzy, a nadto inspektor kontroli finansowej Rady Adwokackiej Tadeusz Garbacik.

Narada wykazała, że przeprowadzono wszystkie zaplanowane wizytacje ogólne, przeprowadzono ponadto 3 wizytacje specjalne, a prócz tego Centralny Zespół Wizytatorów przeprowadził jedną wizytację ogólną w Zespole Adwokackim Nr 1 w Brzozowie, drugą zaś w Zespole Adwokackim Nr 3 w Rzeszowie.

3. XX-lecie Zespołu Adwokackiego w Jaśle. Z okazji XX-lecia istnienia Zespołu Adwokackiego w Jaśle odbyły się w dniu 17 lutego 1973 r. w sali Cechu Rzemiosł Różnych w Jaśle uroczyste obchody jubileuszowe.

Zespół Adwokacki w Jaśle jest jednym z najstarszych zespołów naszej Izby i stąd uroczystości związane z obchodami XX-lecia istnienia tego Zespołu miały szczególny charakter.

W uroczystym posiedzeniu Zespołu i urzędzonej akademii udział wzięli: I sekretarz KP PZPR Ludwik Fietka, wiceprzewodniczący Prez. PRN w Jaśle Eugeniusz Rak, prezes Sądu Powiatowego w Jaśle Czesław Leosz, prokurator Powiatowy Edward Żmigrodzki,

kierownik Państwowego Biura Notarialnego w Jaśle Michał Kierpiec i dziekan Rady Adwokackiej w Rzeszowie adw. Stanisław Rogóż.

W gronie członków Zespołu biorących udział w obchodach zabrakło adwokatów: Józefa Golenia, Tadeusza Kwiatkowskiego, Tymoteusza Pronyszyna, Władysława Rzuchowskiego, Andrzeja Szepeńca, Kazimierza Twardusia i Zygmunta du Valla, pierwszych założycieli Zespołu, którzy w okresie XX-lecia zmarli.

Adw. Jerzy du Vall jako przewodniczący zebrania udzielił głosu adw. Władysławowi Mendysowi, najstarszemu adwokatowi Zespołu i jego założycielowi (odznaczonemu ostatnio za zasługi w adwokaturze Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski), który wygłosił referat historyczny związany z dziejami adwokatury jasielskiej.

Adw. Mendys porównał stosunki panujące w adwokaturze w okresie międzywojennym z obecnymi zdobyczami adwokatury w Polsce Ludowej, podzielił się z zebranymi własnymi wspomnieniami z pracy zawodowej, wspominał o tak znakomitych adwokatach, jak Gaszyński, Baranowski, Adamski, Warchałowski, którzy z racji swojej działalności zawodowej i społecznej weszli na zawsze do historii adwokatury rzeszowskiej. Mówca stwierdził, że adwokatura jasielska wniosła duży wkład w budowę Ludowej Ojczyzny. Obecna praca adwokata w Zespole umożliwia podnoszenie kwalifikacji zawodowej adwokatów, włączanie się w działalność społeczną, a prócz tego pozwala na zapewnienie ogółowi adwokatury godziwego zarobku i zapewnienia bytu na starość w postaci emerytury.

Następnym mówcą był adw. Jerzy du Vall, który również w swoim sprawozdaniu z działalności Zespołu za okres XX-lecia podkreślił, że Zespół w Jaśle wyprzedzają — jeśli chodzi o

datę powstania — tylko Zespół Adwokacki Nr 1 w Rzeszowie i Zespół w Krośnie. Adw. du Vall podkreślił szczególne zasługi organizatorów tego Zespołu, wspominał również o kolegach Tadeuszu Szeteli i Tadeuszu Solarzu, którzy również byli członkami Zespołu, a obecnie wykonują zawód adwokata-radcę prawnego.

Wszyscy adwokaci-członkowie Zespołu w Jaśle to równocześnie działacze społeczni i polityczni. Wystarczy wspomnieć, że adw. Mendys był długoletnim radnym Prezydium WRN w Rzeszowie i gdy w roku 1965 odbywały się obchody 600-lecia miasta Jasia, to zaszczytną funkcję Przewodniczącego Komitetu tych uroczystości powierzono właśnie adw. Mendysowi.

Ranga adwokatury jasielskiej w tym regionie kraju jest szczególnie wysoka. Dał temu wyraz w swoim przemówieniu dziekan Rady adw. Rogoż pod-

kreślając, że członkowie Zespołu Adwokackiego w Jaśle to znakomici prawnicy, którzy zawsze dostrzegali za przepisami człowieka i tworzyli dobrą atmosferę w środowisku, w którym pracują:

Wiele pięknych słów padło pod adresem palestry jasielskiej, a gratulacje, telegramy oraz toasty wzniesione w czasie przyjęcia były wyrazem szacunku i wielkiego autorytetu dla ludzi, którzy codzienną swoją pracą dążą do utrwalenia socjalistycznej praworządności, jak również do kształtowania zasad współżycia społecznego i świadomości prawnej obywateli. Zdania te zostały wyjęte z tekstu telegramu gratulacyjnego Rady Adwokackiej w Rzeszowie, która w ten sposób, jak również przez wypowiedź dziekana Rogoża dała wyraz swemu uznaniu dla działalności adwokatury jasielskiej.

adw. M. Cincio

I z b a s z c z e c i ń s k a

W dniu 10 marca 1973 r. odbyło się z inicjatywy Rady Adwokackiej spotkanie z Prokuraturą Wojewódzką w Szczecinie.

W spotkaniu wzięli udział członkowie Rady oraz kierownicy lub przedstawiciele zespołów adwokackich.

Na podstawie konkretnych przykła-

dów omówiono szczegółowo problematykę związaną z udziałem obrońców w postępowaniu przygotowawczym oraz z terminowością rozpoznawania zażaleń, gromadzeniem danych osobopoznawczych podejrzanych i kulturą rozpraw.

adw. Jerzy Zaniemojski